

CĪŅA PAR VARU

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 14:13,14; Marka 9:35; 1. Kor. 12:7-31; 1. Kor. 13; Fil. 2:3; Jāņa 3. vēstule; Atkl. 14:6.

ATMIŅAS PANTS:

“Mīļais, neseko ļaunajam, bet labajam. Kas dara labu, ir no Dieva; kas dara ļaunu, nav Dieva redzējis.” (3. Jņ. 11)

Ciņas par varu vērojamas dažādās formās. Vai nu par impēriju troni, kompāniju krēsliem vai pat par reliģisko stāvokli un autoritāti, ciņas par kontroli var būt pretīgas, pat vardarbīgas. Lielā ciņa Debesīs burtiski sākās ar ciņu par varu – sātans kā radīta būtne centās panākt stāvokli un autoritāti, kas piederēja vienīgi Jēzum – Radītājam. Par nelaimi, šis gars var izpausties arī draudzē.

Jāņa 3. vēstule – pēdējā no trim – pievēršas ciņām par varu vienā no agrīnajām draudzēm. Vienā pusē stāv apustulis Jānis, Gajs un Demētrijs. Otrā pusē Diotrefs, kas pūlas iedibināt savu pārākumu. Ciņas par varu vietējā draudzē? Mēs, kristieši, šodien taču neko tādu nepiedzīvojam, vai ne?

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kam Jānis rakstīja šo vēstuli? Ko mēs zinām par Gaju un viņa raksturu, kas mums varētu noderēt? Kāda veida ciņas norisinājās šajā draudzē?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 26. septembrī.)

PRESBITERIS UN GAJS

(3. Jņ. 1-4,13-15)

Ši ir viena no tām dažām Jaunās Derības vēstulēm (līdz ar vēstuli Filemonam, Titum un abām vēstulēm Timotejam), kas adresētas nevis draudzei, bet atsevišķam cilvēkam.

Interesanti, ka Jānis sevi šeit sauc par presbiteri jeb draudzes vecaju (3. Jņ. 1). Bet kādēļ Jānis tā darīja, jo viņš taču bija apustulis, nevis vienas draudzes vecākais! Minēsim vairākus iespējamus iemeslus, no kuriem vairāki viens otru neizslēdz. (1) Vārds “presbiteris” var attiekties uz stāvokli, vecumu vai abiem. Jāņa gadījumā ticamāks šķiet otrais. (2) Ar šo titulu Jānis norāda, ka vēstule nav sūtīta tikai draugam, bet ir oficiāla sarakste. (3) Tas norāda uz autoritāti un cieņu, kas pienācās vēstules autoram. (4) 1. Pēt. 5:1 vecajus Pēteris uzrunā kā viens no vecajiem, lai gan viņš ir apustulis; varbūt tādēļ Jānis rīkojās līdzīgi. (5) Nosaucot sevi par presbiteri, Jānis, iespējams, parādīja savu pazemību un koleģialitāti, kas krasi atšķiras no Diotrefa attieksmes.

Ko mēs uzzinām par Gaju 3. Jņ. 1-4? _____

Jānim ar Gaju noteikti bija labas attiecības, ja reiz sauc par savu mīloto un atklāj, ka patiesi mīl viņu. Aprakstot Jāņa jūtas pret Gaju, pirmajos divos pantos vārda “mīlēt” atvasinājumi izmantoti veselas trīs reizes.

Kā mēs, kristieši, saprotam, ko nozīmē mīlēt citam citu? Kā mēs parādām šo mīlestību? Skat. 1. Kor. 13. _____

Jānis priecājas, ka Gajs staigā patiesībā; to viņš divreiz piemin 3. un 4. pantā un piebilst, ka arī citi brāļi, kas satikuši Gaju, slavē viņa brīnišķīgo kristīgo attieksmi un dzīvesveidu. No savas puses, Jānis ilgojas Gaju drīz satikt un runāt vaigu vaigā. Daudzbalsīgie sveicieni Gajam un no Gaja liecina, ka viņu pazina un atbalstīja plašs ticīgo loks.

Pārlasi 1. Kor. 13. nodaļu! Cik veiksmīgi tu iemieso principus, par kuriem Pāvils šeit runā? Kādās sfērās tev veicas diezgan labi, un kādās sfērās tu varētu (un arī vajadzētu) izaugt? _____

GAJS UN VIŅA KALPOŠANA DRAUDZĒ

(3. Jņ. 5-8)

Izlasi 3. Jņ. 5-8 un mēģini to pašu pārfrāzēt saviem vārdiem! Kāda svarīga mācība tā ir mums? _____

Otrajā vēstulē Jānis runāja par viesmīlības jautājumu un brīdināja neizrādīt viesmīlību ceļojošajiem sludinātājiem, kas mācīja maldus. Patiesi ticīgie nevar atbalstīt antikristus. Trešajā vēstulē Jānis atgriežas pie viesmīlības jautājuma, uzsverot, ka dažiem ceļojošajiem misionāriem nepieciešama palīdzība. Viņi par velti sludina evaņģēliju, bet viņiem nav kur pārļaut nakti un stiprināt savu miesu. Pretēji maldu izplatītājiem, par kuriem Jānis rakstīja iepriekšējā vēstulē, šie misionāri bija Dievam nodevušies visādā ziņā.

Gajs tos bija atbalstījis un parādījis tiem viesmīlību. Misionāri bijuši patīkami pārsteigti un draudzē pozitīvi liecinājuši par Gaju.

Šeit ir runa ne tikai par viesmīlību, ne tikai par gulvietas sagādāšanu, bet arī kalpošanas un misijas organizēšanas principu. Jānis ir pateicīgs Gajam, ka viņš izturējies pret šiem cilvēkiem tāpat kā viņš. Tas liecina par viņa atvērtību un vēlēšanos piedalīties evaņģēlija izplatīšanas darbā. Gajs ir priekšzīme mums visiem. Kungs mūs, ticīgos, ir izraudzījis pasludināt evaņģēlija patiesību visai pasaulei.

Izlasi Atkl. 14:6. Kas ir šis eņģelis, un cik plaša ir viņa misija? _____

Kristiešiem un īpaši adventistiem jāapzinās savs aicinājums atbalstīt evaņģelizācijas darbu visā pasaulē. Mums visiem ir sava vieta šajā lielajā uzdevumā, lai arī kāda būtu mūsu vieta un loma dzīvē.

Cik lielā mērā tu esi iesaistījies mums uzticēto patiesību izplatīšanā? Ko tu varētu darīt vairāk? Cik daudz sava laika, naudas un izklaižu tu būtu gatavs ziedot, lai palīdzētu citiem sadzirdēt labo vēsti par Jēzu Kristu un Viņa apsolījumu atgriezties? _____

DIOTREFS

(3. Jņ. 9,10)

**“Un Viņš apsēdies atsaucā tos divpadsmit un tiem saka:
‘Ja kas grib būt pirmais, tas lai ir no visiem pēdējais un visu kalps.’” (Marka 9:35)**

*Kādu svarīgu kristīgu principu atrodam šajā pantā? Vēl svarīgāk – kā mēs varam
iemācīties to paši?* _____

Norādījis uz Gaju un viņa kalpošanu, Jānis ķeras pie problēmām ar Diotrefu, kas bija Gaja draudzes vadītājs. Šis cilvēks acīmredzot bija daudzu galvassāpju cēlonis, un Jānis ir apņēmies īstajā laikā tās novērst.

Izlasī 3. Jņ. 9,10. Kāda bija problēma ar šo cilvēku? Ko no skopās informācijas mēs uzzinām, kādā veidā viņš rīkojās pilnīgi pretēji tam, ko nozīmē būt kristietim? Skat. arī Jes. 14:13,14; Mat. 12:37; 18:3-6; Fil. 2:3. _____

Lai arī kas bija šis Diotrefis, viņš bija problēma. Draudzes locekļi tika nostumti malā vai pat izslēgti no draudzes par to, ka citiem parādījuši elementāru kristīgu viesmīlību. Bet bija ne tas vien. Ļoti ticams, ka Diotrefis centās sevi iecelt par vienīgo draudzes vadītāju vai vismaz panākt neierobežotu kontroli. Viņš, iespējams, dedzību par evaņģēliju bija sajaucis ar kāri pēc varas. Augstprātīgi viņš noraidīja apustuļa Jāņa un citu autoritāti; viņš pat gāja tālāk un Jāni apmeloja.

Tas bija bīstams kurss, jo izskatās, ka Diotrefis vēlējies kļūt neatkarīgs no draudzes vadītājiem lielākā mērogā. Tāda attieksme varēja dramatiski iedragāt draudzes raksturu un draudzes locekļu lomu kalpošanā.

Vai tik kāds maziņš “diotrefis” nesēž arī mūsos? Ieskaties sevī! Vai tu neesi varaskārs? Vai tu neaprunā tos, kas tev nepatīk? Un, galvenais, vai tu neatkārtoti nelaimīgo kļūdu, automātiski pieņemdam, ka tas, kas ir labākais tev personīgi, ir labākais visai draudzei? _____

LIECĪBA PAR DEMĒTRIJU

Izlasi 3. Jņ. 11. Kādēļ Jānis rakstīja šādus vārdus Gajam? Kādu svarīgu domu viņš ar to pasaka – īpaši attiecīgajā kontekstā, brīdinot no draudzes vadītāja, kas rīkojas pretrunā ar Kristus principiem? _____

11. pants kalpo kā pāreja uz nākamo domu, kā tilts starp Jāņa vārdiem par Diotrefu un to, ko viņš grasās teikt par Demetriju. Ļaunumam ir savs pārstāvis, un tas ir Diotrefs. Šeit skaidri parādīts, ka šis augstprātīgais un ambiciozais vadītājs seko ļaunumam. Savukārt labs piemērs, kam sekot, Gajam ir Demetrijs.

Ko mēs zinām par Demetriju? 3. Jņ. 12. _____

Apustuļu darbos (19:23-29) lasām par kādu citu Demetriju, kurš bija sudrabkalis un Efezā Pāvila sludināšanas dēļ sarīkoja nemierus. Nekas neliecina, ka šis Demetrijs būtu tas pats, par ko raksta Jānis.

Demetrijs bija pagānu izcelsmes kristietis, kas atbalstīja apustuli Jāni un, iespējams, bija viens no viņa palīgiem un ceļojošajiem misionāriem. Kad Jānis plānoja stāties pretī Diotrefam, viņš varbūt gribēja, lai Demetrijs arī ir klāt.

Iespējams, svarīgākais princips, ko varam izlobīt no panta par Demetriju, ir varas ietekme. Izlasī vēlreiz šo pantu! Kurš varēja liecināt par Demetrija uzticību? Pozitīvas liecības nāca no daudzām pusēm. Tas nozīmē, ja mēs dzīvojam kristīgu dzīvi, ja esam uzticīgi, citi to redzēs un varēs sniegt liecību par mums. Un galvenais ir tas, ka mēs viņus ar to pozitīvi ietekmējam. Gribam vai nē, mūsu dzīve, mūsu eksistence apkārtējiem sūta vēsti, un šai vēstij būs vai nu pozitīva, vai negatīva ietekme. Tas nenozīmē, ka pozitīva vēsts būs tikai tad, ja būsīm absolūti pilnīgi; tas nenozīmē, ka mēs nekad nedrīkstam kļūdieties; tas nenozīmē, ka mums vairs nebūs kur izaugt. Tas nozīmē to, ka citi mūs vēro, mūs dzird un tādējādi iespaidojas. Jautājums ir, kādu liecību – labu vai sliktu – mēs nesam?

Iztēlojies – kāds citiem stāsta par tevi un tavu kristīgo stāju. Uzraksti, ko viņš varētu stāstīt par tevi un kāpēc? Ko tu secini no uzrakstītā? _____

VADĪBAS KRĪZE AGRĪNAJĀ DRAUDZĒ

Iepriekš lasītais rāda, ka vismaz vienā no Jāņa draudzēm bija vadības krīze. No šīs vēstules izriet, ka problēma nebija tik daudz teoloģijā, bet gan personīgajās ambīcijās un draudzes pārvaldības maiņā. Tomēr konflikti bieži sākas ar vieniem jautājumiem, bet vēlāk pāriet uz citiem. Tāpat arī šajā gadījumā ilgtermiņā varētu ciest arī draudzes mācība.

Šajā vēstulē mēs pamanījām ciņu par varu un zināmu vēlmi pēc neatkarības. Šādu ideju mūsdienās vērojam kongregacionālistu draudzēs, kur katra cenšas būt pilnīgi neatkarīga no jebkādas augstākas pārvaldes.

Taču tas nav Jaunās Derības modelis. Visi ticīgie ir Kristus tauta un miesa. Visi ticīgie pieder pie ķēnišķīgās priesterības (1. Pēt. 2:9). Visi ir saņēmuši draudzei nepieciešamās garīgās dāvanas (1. Kor. 12:7-31). Ideja par laju nošķiršanu no garīdzniekiem Jaunajā Derībā nav atrodamā. Vienkārši Dievs dažus ir aicinājis vadošos draudzes amatos un apdāvinājis ar vajadzīgajām dāvanām. Šie cilvēki ir jāciena. Vadītāji nav nekļūdīgi un viņiem par tādiem nav jāizliekas. Atsevišķos gadījumos par viņiem pat drīkst pamatoti sūdzēties (1. Tim. 5:19). Ja nu jāstājas vadītājam pretī, tas jā dara pazemībā un mīlestībā.

Vadītājiem tiešām jāvada, bet viņiem jābūt arī ganiem un, galvenokārt, priekšzīmei visiem pārējiem Kristus miesas locekļiem. Īpašības, kādām jāpiemīt vadītājiem, uzskaitītas kā Vecajā, tā Jaunajā Derībā. Jēdzieni "vecaji" un "bīskapi" Jaunajā Derībā nozīmēja vienu un to pašu (skat. Ap. d. 20:17,28; latviešu Bībelēs "bīskapu" jeb pārraugu vietā tulkots "sargi"), taču no baznīcas vēstures zināms, ka tas drīz vien dramatiski mainījās, izveidojoties striktai hierarhijai, un draudzi/baznīcu sāka identificēt ar garīdzniekiem.

Ko no šiem Bībeles pantiem varam uzzināt par to, kā draudze jāpārvalda? Marka 10:42-44; Ap. d. 6:1-7; 15:6,22-25; 1. Tim. 4:14; Jēk. 5:14.

Jaunā Derība ir pret haosu un anarhiju draudzē. Mēs lasām par vadību ir gan draudzes vietējam limenim, gan virsuzraudzību pār visām draudzēm. Tajā pašā laikā pats Jēzus uzsvēra, ka draudžu ganiem jābūt ne kungiem, bet draudzes locekļu kalpiem. Vietējās draudzes jāpārvalda nevis vienai personai, bet vecaju padomei. Lēmumu pieņemšanā iesaistās visa draudze vai tās pārstāvji.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi šādas rakstvietas par draudžu vadīšanu: Jņ. 13:1-12; Ef. 4:11-16; 1. Tes. 5:12,13; 1. Tim. 1:3,4; 4:13; 5:22; 1. Pēt. 5:1-4 un vēstuli Titam.

“Tiem, kas sliecas savu personīgo spriedumu uzskatīt par pārāku, draud nopietnas briesmas. Nošķirt šos cilvēkus no tiem, kas ir gaismas kanāli, caur kuriem Dievs ir uzcēlis un izplatījis savu darbu zemes virsū, ir sātana smagās pūles. Ignorēt vai nicināt tos, kurus Dievs nozīmējis nest vadības atbildību saistībā ar patiesības izplatīšanu pasaulē, nozīmē noraidīt līdzekļus, ko Viņš iecēlis savas tautas palīdzībai, iedrošinājumam un spēkam.” (E.Vaita, “Gospel Workers”, 444)

“Septītās dienas adventistu draudzē Dievs nav iecēlis nekādu ķēnišķīgu varu, kas kontrolētu visu organizāciju vai atsevišķus draudzes darbalaukus. Viņš nav paredzējis, ka vadības nastai būtu jāgūlsta uz dažiem cilvēkiem. Atbildība tiek sadalīta starp daudziem pieredzējušiem cilvēkiem.” (E.Vaita, “Liecības draudzei”, 8. sēj., 236)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomā par varu un to, kā tā tiek izmantota. Kad vara ir laba lieta, kad slikta, un kas ir šīs atšķirības pamatā?

2. Kurus kristiešus tavā vietējā draudzē varētu uzskatīt par priekšzīmi visiem? Kas viņos ir apbrīnas vērts? Tajā pašā laikā kādas briesmas uzglūn, grēcinieku uzskatot par savu priekšzīmi?

3. Vai tev jebkad ir licis vilties cilvēks, ko tu esi uzskatījis par priekšzīmi? Kādu mācību tu guvi no tā, kas varētu būt noderīga arī citiem? Kā lai mācāties no citu labā piemēra, bet arī pasargājam sevi no vilšanās, ja viņi pakrīt?

4. Kā draudzei vajadzētu reaģēt, ja problēma ir pašā vadībā? Kā draudzei noturēt pareizu līdzsvaru, ar problēmu cīnoties neatlaidīgi, tajā pašā laikā pārādot Kristus žēlastību un piedošanu?

5. Kuram no Bībeles varoņiem (Kristu neskaitot) tu gribētu visvairāk līdzināties un kādēļ? Bībeles skolas nodarbībā pārrunājiet savas atbildes un centieties cits no cita ko mācīties!